

KOMMISSARIAT, kámmissariát, n. 3. o. 5. 1) En krigskommissaries syssla. — 2) Samteliga vid en krigshär anställda kommissarier. [Co —.]

KOMMISSARIE, kámmissarie, m. 3. I allm.: Ombud, som fått sig förvaltningen af något ombetrodd. Se f. ö. *Krigs-, Poliskommissarie*. [Co —.]

KOMMISSBRÖD, kámmissbröd, n. sing. Bröd, som bakas för soldater. [Co —.]

KOMMISSION, kámmisschón, f. 3. 1) Uppdrag. — 2) Utskott af personer, utsedde att undersöka ell. utföra något. — *Syn.* Komité. — *Ss.* *K-sarvode*. [Co —.]

KOMMISSIONSBYRÅ, kámmisschónsbyrå, m. 3. Offentlig anstalt, der hvarjehanda uppdrag emottagas och fullgöras emot viss afgift. [Co —.]

KOMMISSIONS-CONTO, kámmisschónská nnto, n. (handelst.) Särskilt conto i hufvudboken för varor, som emottagas i kommission till försäljning. [Co —.]

KOMMISSIONSHANDEL, m. sing. Handel, som drivs på annans order och för annans räkning. [Co —.]

KOMMISSIONSKONTOR, n. 3. Se *Kommis-sionsbyrå*.

KOMMISSIONÄR, ---är, m. 3. 1) En, som emottager och besörjer uppdrag. — 2) (handelst.) Den, som får uppdrag att för annans räkning sälja, köpa eller uppgöra affärer. [Co —.]

KOMMITENT, kámmitänt, m. 3. Person, som lemnat en annan något uppdrag. [Co —.]

KOMMITTERA, v. a. 1. Lemna i uppdrag, uppdraga, anförtro. — *Kommitterande*, n. 4. [Co —.]

KOMMOD, kámmód, a. 1. (lat. *Commodus*) 1) Beqväm. — 2) Som älskar bekvämlighet, maklig. [Co —.]

KOMMOD, kámmód, m. 3. (fr. *Commode*, af lat. *Commodus*) Se *Nattkommod*. — Betyder i franskan: Klädesbyrå, Dragkista. [Co —.]

KOMMODOR, kámmódor, m. 3. (eng. *Commodore*) I England, sjöofficer, som, utan att vara amiral, förer högsta befälet öfver en flotta.

KOMMUN, kámmún ell. kámmýn, m. 3. (fr. *Commune*, af lat. *Communis*, gemensam) Benämning på de små samhällen, menigheter, af hvilka en stat består. [Co —.]

KOMMUNAL, kámmunál, a. 2. Som angår en menighet. Ingår i flera sammansättningar, såsom: *K-bestyrelse*, m. m.

KOMMUNICERA, v. a. 1. Meddela, delgifva. — V. n. Gå till H. Nattvard. — *Kommunicerande*, n. 4. o. *Kommunicering*, f. 2. (båda för v. a.). [Co —.]

KOMMUNIKANT, ---ánt, m. 3. Nattvardsgäst. [Co — cant.]

KOMMUNIKATION, ----tschón, f. 3. 1) Meddelande, delgifvande. — 2) Gemenskap, beröring; ortförbindelse. [Co — cat —.]

KOMMUNIKATIONS-LINIE, ----tschóns-línje, f. 3. Ortförbindningslinie. [Com — cat —.]

KOMMUNION, ---ón, f. 3. Nattvardsgång. [Co —.]

KOMMUNISM, kámmuní'ssm, m. sing. Politisk sekt, hvars syfte går ut på egendomens gemenskap och delning af all arbetsvinst.

KOMMUNIST, --í'sst, m. 3. Anhängare af kommunismen.

KOMPAKT, kámpäck, a. 1. (af lat. *Compingere*, hopfoga) Tät, fast. [Compact.]

KOMPANI, kámpani, n. 3. (fr. *Compagnie*)

1) Handelssällskap, bolag. — 2) Afdelning af ett

regemente, som står under befäl af en kapiten. — *Ss.* *K-chef*, m. fl. [Compani, Compagni, Kompagnie.]

KOMPANI-OFFICERARE, m. 3. Officer vid ett kompani. *K. åro kapiten, ryttmästare, löjtnant och underlöjtnant.*

KOMPANJON, kámpannjón, m. 3. (af medeltidslat. *Compagnanus*, en som är ifrån samma *Pagus*, by, distrikt) Deltagare i ett kompani med en annan, bolagsman. [Compagnon, Kompagnon.]

KOMPARATION, kámpparatschón, f. 3. Jemförelse. [Com —.]

KOMPARATIV, kámpparatí'v, a. 2. Jemförande, jemförlig. — *S. m.* (gram.) Jemförelsegrad hos ett adjektiv, hvilken utmärker, att den betecknade egenskapen finnes i högre grad hos ett ting, än hos ett annat. [Komparatif, Comparativ.]

KOMPARERA, v. a. 1. Jemföra. [Com —.]

KOMPARS, kámpárs, m. 3. (fr. *Comparsé*) Stum person vid ett skådespel.

KOMPASS, kámpáss, m. 3. (ital. *Compasso*) Magnetnål, infattad i en metalldosa med glas öfver, och som begagnas till sjös att derefter styra kursen.

KOMPASSDOSA, kámpássdósa, f. 1. Den dosa, hvaruti en sjökompass är infattad.

KOMPASSNÅL, f. 2. En med magnetsten bestruken stål nål, som är diametralt fästad under skifvan i en kompassdosa.

KOMPASSROS, f. 1. Den en ros liknande figuren på en kompass-skifva, som utvisar väderstrecken.

KOMPASS-SKIFVA, f. 1. Ett stycke rundt papp, indeladt i 32 lika stora delar, kallade streck (väderstreck), och hängande fritt i horisontell ställning på dobben i en kompassdosa.

KOMPASS-STRECK, n. 5. Hvarje särskilt riktning, som angives af en kompass.

KOMPENDIUM, se *Compendium*.

KOMPENDIÖS, kámpändió's, a. 2. I kort-het sammanfattad, sammanträngd. [Co —.]

KOMPETENS, kámpetá'ns, f. 3. Befogenhet, behörighet. [Co —.]

KOMPETENT, kámpetá'nt, a. 1. Befogad, behörig, berättigad. [Co —.]

KOMPILATION, ---tschón, f. 3. En boks sammanskrifning ur flera andra arbeten. [Co —.]

KOMPILATOR, kámpilátör, m. 3. (uttalas i plur. — tórárr) En, som sammanskrifver eller sammanskrifvit böcker ur andra författares arbeten. Skrifves äfv. *Compilerator*.

KOMPILERA, v. a. 1. (lat. *Compilare*, plundra) Sammanskrifva böcker ur andras arbeten. — *Kompilerande*, n. 4. o. *Kompilering*, f. 2. [Co —.]

KOMPLEMENT, kámpplémá'nt, n. 3. o. 3. Fyllnad; fyllnadsstycke. [Co —.]

KOMPLEMENTÄR-FÄRGER, kámpplémänn-tärfä'rger, m. 3. pl. (fys.) Två färger, som tillsammans gifva den hvita färgen.

KOMPLETT, kámpplät't, a. 1. (lat. *Comple-tus*) Fulltalig, fullständig. [Co —.]

KOMPLETTERA, v. a. 1. Göra fulltalig, fullständig. — *Kompletterande*, n. 4. o. *Komplettering*, f. 2.

KOMPLEXION, kámppläckschón, f. 3. (psyk.) Kroppens beskaffenhet i anseende till blodets hastigare eller långsammare omlopp, nervers och musklers större eller mindre retlighet. [Com —.]

KOMPLICERAD, a. 2. Till sin sammansättning invecklad.